

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 133/2020
13.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Фондације Фонд „Раша Симић“ за помоћ самим и старим особама из Београда, чији је пуномоћник Александар Трандоски, адвокат из ..., против туженог „Политика новине и магазини“ д.о.о. из Београда, чији је пуномоћник Споменка Билић, адвокат из ..., вредности предмета спора 1.000,00 динара, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Првог основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници одржаној 13.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари, **стварно је НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац Фондација Фонд „Раша Симић“ за помоћ самим и старим особама из Београда поднео је 19.06.2018. године тужбу Привредном суду у Београду, против туженог „Политика новине и магазини“ д.о.о. из Београда, због повреде права оглашавања, тражећи да суд обавезе туженог да у свом дневном листу прими и објави огласну поруку „Фондација Раша Симић пружа помоћ самим и старим особама“ и „све начине доживотних издржавања пружа Фондација Раша Симић“. По пријему тужбе, Привредни суд у Београду се решењем П 3305/2018 од 09.07.2018. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, а по правноснажности решења предмет је доставио Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном.

Први основни суд у Београду се решењем П 13013/2018 од 16.12.2019. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, а по правноснажности решења предмет је доставио Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном. Привредни суд је предмет доставио Врховном касационом суду ради одлучивања о сукобу надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.116/08, 104/09, ... и 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Стварна надлежност судова одређена је Законом о уређењу судова, којим је чланом 25. став 1. тачка 1. прописано да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и када је у наведеним споровима једна од страна физичко лице, ако је странка у односу материјалног супарничарства.

У конкретном случају ради се о спору у коме тужилац има својство правног лица, док тужени нема својство правног лица, а ни тужилац ни тужени нису привредни субјекти. Спор између ових лица није настао у обављању привредне делатности, а предмет тужбеног захтева у овој правној ствари је обавезивање туженог на објављивање огласа, па Привредни суд у Београду правилно налази да нису испуњени услови из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, за стварну надлежност привредног суда, већ је за суђење у овој правној ствари стварно надлежан суд опште надлежности.

Наиме, одредбом члана 22. став 2. истог Закона, предвиђено је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд, док је одредбом члана 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова, прописано да виши суд, између осталог, у првом степену суди у споровима у објављивању исправке информације и одговора на информацију због повреде забране говора мржње, пропуштања објављивања информације и накнаде штете у вези са објављивањем информације.

Имајући у виду да је у конкретном случају предмет тужбеног захтева у овој правној ствари обавезивање туженог на објављивање огласа, из ког разлога не постоји надлежност вишег суда у смислу цитиране одредбе члана 23. став 1. тачка 7. Закона о уређењу судова, што значи да се ради о спору у коме је надлежан основни суд, па је применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, за суђење у овој правној ствари стварно надлежан Први основни суд у Београду.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић